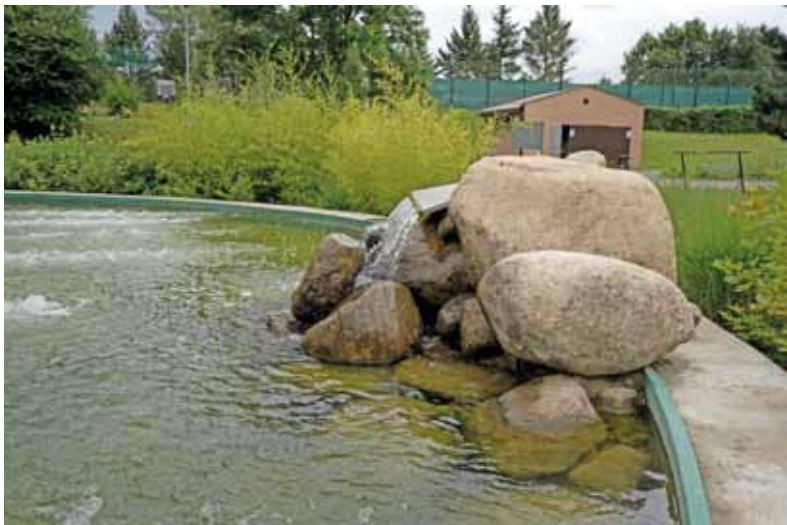

Areál biotopu v Kosmonosích patří mezi nejnavštěvovanější vodní plochy v České republice. Zlepšilo se také chování návštěvníků. Ilustrační foto: Zdeněk Langšádrl

PODĚKOVÁNÍ NÁVŠTEVNÍKŮM BIOTOPU

Provoz biotopu podle slov starosty PharmDr. Eduarda Masarčíka kopíruje rozhodnutí města. Ta se ukázala jako naprosto správná podle vzorce, který byl nastavený. Řeč je o placení vstupného, parkování a podobně. Využití biotopu je letos daleko větší, než bylo loni. Návštěvnost je skutečně obrovská.

„Jsem moc rád, že návštěvníci pochopili, že má areál sloužit všem

a podle toho se také chovají. Asistenti provozu nám nehlásili žádnou konfliktní situaci, jako tomu bývalo v minulosti. Ani Městská policie nemusí řešit desítky případů vandalismu. Za to bych chtěl všem návštěvníkům poděkovat,“ zdůraznil starosta PharmDr. Eduard Masarčík.

Součástí biotopu jsou pochopitelně také přilehlé plochy Obory. To značně zvýšilo atraktivitu celého místa. Ne nadarmo byl proto tento

areál v roce 2023 vyhlášen serverem Seznam.cz nejnavštěvovanějším biotopickým areálem na území České republiky. A v hodnocení Google je doporučován mezi deset nejnavštěvovanějších vodních ploch v ČR.

Jediným bolavým místem je bohužel nekázeň řidičů při parkování u biotopu. Snažíme se to nějakým způsobem zlepšit. Asistenční služba, která má na starosti provoz biotopu včetně parkování, se to v době zvýšené návštěvnosti snaží usměrňovat. A kvalita vody?

„Horké dny byly extrémní, a to projevilo i na zhoršené kvalitě vody v biotopu. Intenzivně pracujeme na zlepšení. Pověřil jsem správ-

ce areálu, aby zajel na instruktážní cestu do firmy, která pro nás provádí údržbu rostlin v biotopu. Tato firma by měla doplnit a rozšířit počet stávajících rostlin, které vodu čistí. Ale na druhou stranu stále upozorňujeme, že je to PŘÍRODNÍ biotop bez chemie, tudíž kvalita vody nikdy nebude kopírovat kvalitu vody v chlorovaných bazénech. Koupání v přírodní vodě je ovšem nebezpečnější. Navíc musím říct, že jsme zjišťovali, jak jsou na tom jiná biotopická koupaliště, a co se týče kvality vody v těchto vedrech i při velké návštěvnosti, jsme obstáli nejlépe,“ těší PharmDr. Eduarda Masarčíka.

PAVEL PETR

INFORMACE K ZÁŘIJOVÝM VOLBÁM

Ve dnech 20. a 21. září 2024 proběhnou v Kosmonosích volby do zastupitelstva Středočeského kraje, a zároveň Volby do 1/3 Senátu Parlamentu ČR. Budou se konat v pátek 20. září 2024 od 14 do 22 hodin. V sobotu 21. září pak od 8 do 14 hodin. Případné druhé kolo do 1/3 Senátu Parlamentu ČR se bude konat v pátek 27. září 2024 od 14 do 22 hodin a v sobotu 28. září 2024 od 8 do 14 hodin.

Volby proběhnou jako obvykle ve třech volebních okrscích:

Volební okrsek č. 1 se sídlem Tyršova 277, Kosmonosy – sokolovna je pro voliče s trvalým pobytem v Kosmonosích – ulice Hradištská, Hakenova, Třebízského, Bradlecká, Těšnovská, Ještědská, Jizerská, Sadová, Jelínkova, Lípy, Pod Koupalištěm, Pod Oborou, Opolského, Puškinova, Tesařská, Slunečná, Máchova, Bímova, Budo-

vatelská, Na Svahu, Příčná, Okružní. Jedná se o ulice severně od ulic Stakorská a Debrská.

Volební okrsek č. 2 se sídlem Luční 1326, Kosmonosy – multifunkční tělocvična je pro voliče podle místa, kde jsou přihlášení k trvalému pobytu v Kosmonosích – ulice Debrská, Stakorská, Bolešlavská, nám. Míru Steckerova, Průmyslová, U Masokombinátu, Pod Loretou, Víta Nejedlého, Jarošova, Jana Bubna, Zahradní, Brigádnická, Pionýrů, Družstevní, Tyršova, Podzámecká, Karla Veselého, Vrchlického, Bří Bubáků, Linhartova, Šmeralova, Wolkerova, Duhová, Luční, Květinová, Jižní, Polní. Jedná se o ulice jižně od Stakorské a Debrské včetně.

Volební okrsek č. 3 se sídlem Horní Stakory 54, Kosmonosy – základní škola Horní Stakory je pro voliče s trvalým pobytem v Horních Stakorách. (mú)

Uvnitř čtete

Opravy
v zámeckém parku ... 2

Rok ve škole
a školce ... 3

Návštěva
Psychiatrické
nemocnice ... 4

Osvětová beseda
a letošní rok ... 5

Ze života spolku
Společně srdcem ... 6

Konec trenéra
Michala Maška ... 7

Pohár
mistrů světa ... 8

LENC S TROFEJÍ A ZLATOU MEDAILÍ

Rodák z Kosmonos Radan Lenc byl součástí týmu, který na hokejovém mistrovství světa v Praze vybojoval zlaté medaile. Mnozí turnaj, po vzoru olympijského klání v Naganu, překřtili na Pragano. Hokejista aktuálně působící ve Švédsku si pak během jednoho dne mohl užít přítomnosti poháru určeného pro nejlepší tým světa. Na fotografii Zdenka Langšádla je ve společnosti rodičů – maminky Lenky a tatínka Radana.

Víc se dočtete uvnitř tohoto vydání Zpravodaje. (red)

DEN MĚSTA KOSMONOSY

4. ročník

14. 9. 2024
14.00

TĚŠIT SE MŮŽETE
NA HUDEBNÍ
VYSTOUPENÍ, ZABAVU
PRO DĚTI,
VYSTOUPENÍ MAZORETEK
I AKVABEL A DALŠÍ.
SAMOZŘEJMOSTÍ
JE PESTRÉ OBČERSTVENÍ

VOLNOČASOVÝ AREÁL
OBORA PARK KOSMONOSY

Vstupné ZDARMA.
Změna programu vyhrazena

kosmonosy.cz
facebook.com/kosmonosy
instagram.com/mesto_kosmonosy

RADIO MB

Město
Kosmonosy

PRÁCE V AREÁLU ZÁMECKÉHO PARKU

Čilý stavební ruch panuje v zámeckém parku. Například opěrná zeď, její kamenný základ, už je zkonsolidována. V praxi to znamená, že vlastní opěrná zeď je hotová. Ted' se tam dodává železobetonová výztuž. Dodělává se odvodnění – drenáž – a v nejbližších dnech se bude dělat zídka nad terénem.

Stavební práce v areálu zámeckého parku se dotknou jeho přístupnosti. „Prosíme občany, aby respektovali a omluvili stav, který vyplývá z rekonstrukce zámecké zdi. Chystá se kvůli tomu i dočasné omezení volného pohybu v parku. Věřím, že to kosmonoští občané pochopí. Děkuji jim za to. Myslím si, že park dozná obrovských změn a po ukončení revitalizace bude nádhernou součástí našeho města,“ vyjádřil přesvědčení starosta PharmDr. Eduard Masarčík. Doplnil ho vedoucí správního odboru Ing. Michal Šimon. „Cesta ve východní části bude zaslepená a nebude pokračovat.“

Později pak bude součástí zámeckého parku vyhlídková terasa se schody do spodní části parku. Dokončené

Stavební práce v zámeckém parku jsou v plném proudu. V červenci zachytil objektiv Zdeňka Langšádla práce na opravě zdi.

to vše bude v roce 2026. Není to ale jediná aktualita dotýkající se právě tohoto areálu. „Uskutečnila se schůzka představitelů města s panem inženýrem architektem Tomášem Šanta-vým. My jsme totiž zjistili, že tam, kde donedávna bylo rumiště, je dochovaná grotta (pozn.red. dekorativní umě-lá jeskyně) s umělými krápníky. Právě na této schůzce jsme dospěli k tomu,

že bychom grottu chtěli přiznat a zachovat. Uvedený projekt, který jsme vymysleli s vedoucím správního odboru, Ing. Michalem Šimonem, jsem představil Radě města a dostali jsme souhlasné stanovisko i pověření v tom dále pokračovat. A proto jsme oslovili architekta, aby vymyslel nějakou minimalistickou variantu. Zároveň chceme, aby doplňovala pū-

vodní záměr revitalizace zámeckého parku v celé jeho kráse. Navíc získáme další místo pro společensko-kulturní setkávání občanů Kosmonos. Ing. Šantavému se ten nápad velmi zalíbil a již pracuje na studii. Myslím si, že tento objekt bude také ozdobou celého zámeckého parku,“ věří starosta PharmDr. Eduard Masarčík.

Na podzim by pak měla pokračovat revitalizace parku první etapou. Opěrná zeď a grotta představují vlastně takovou předetapu. To znamená, že přibude hřiště s herními prvky. Ve fázi přípravy je projektová dokumentace. Následovat bude druhá a třetí etapa. Celkové dokončení revitalizace zámeckého parku se předpokládá v roce 2026.

PAVEL PETR

PŘEDANÉ STANOVISŤE PRO RETENČNÍ NÁDRŽE

Správní odbor Městského úřadu Kosmonosy vysoutěžil zhotovitelkou firmu na umístění čtyř retenčních nádrží v horní části parku. Budou zachytávat vodu ze střechy zámku, doplňovat jezírko ve spodní části parku a do malého vodopádu v grottě.

„Už je předané staveniště. S realizací se počítá v průběhu srpna, protože dodací lhůty všech nádrží a různých komponentů trvají. Naším zájmem ale je, aby všechny hlavní práce proběhly o prázdninách. Kromě doplňování jezírka ve spodní části parku budou nádrže, které budou nad zámek, používány k závlaze zeleně po celém městě,“ popsal aktuální situaci vedoucí správního odboru Ing. Michal Šimon.

Kromě toho probíhá také vestavba do západního křídla podkroví zámku. Je to první etapa rozšíření školy i do těchto prostor. Práce začaly všemi stoupačkami a rozvody i do stávajících prostor zámku. Jedná se o nejnáročnější část. „V době našeho rozhovoru, to znamená na začátku srpna, byla „rozbombardována“ půlka zámku. Samozřejmě nás tlačí termíny kvůli bezproblémovému zahájení nového školního roku. Musím říct, že je to časově hodně náročné. Dále tam probíhá oprava dvou tříd v mezaninu, kde je situace naprosto stejná. Dělají se tam nové omítky, podlahy, stropy – a znovu jsme limitováni časem a začátkem školního roku. Ale já pevně věřím, že se nám vše podaří stihnout,“ je přesvědčen Ing. Michal Šimon. (pp)

ZMĚNA VE SBĚRU TŘÍDĚNÝCH ODPADŮ

V letošním roce byla významně navýšena kapacita sběrných míst tříděného odpadu. Zřídila se nová stanoviště, posílila stávající a mj. se upustilo od odděleného sběru nápojových kartonů, který se již sbírá společně s plastem do žlutých popelnic a následně se dotřídí.

Kontejnery na nápojové kartóny tedy ze stanovišť zmizely a nahradily se podle potřeby, většinou žlutým kontejnerem na plast a nápojové kartóny. Na kontejnerech jsou informační polepy.

Správní odbor MÚ Kosmonosy

OMEZENÍ SEKÁNÍ TRÁVY

Stejně jako předchozích letech se i v letošním roce ve vybraných lokalitách omezilo sečení trávy na plochách veřejného prostranství. Je to jedno z doporučení Ministerstva životního prostředí v boji proti suchu. Omezení sečení trávy na veřejných prostranstvích je totiž jednoduchý a zároveň levný zásah podporující udržení vody v půdě. Tím, že necháme trávu přirozeně růst,

vzroste schopnost půdy zadržovat vodu a zároveň se zvýší druhová rozmanitost živočichů a rostlin, které se v dané lokalitě nacházejí. Nakrátko sečený trávník naopak ztrácí schopnost zadržovat vodu a řídký porost nezadrží sluneční paprsky, které půdu dále vysušují.

Správní odbor MÚ Kosmonosy

ČINNOST MP KOSMONOSY

Městská policie Kosmonosy se v červenci zaměřila na řešení dopravní situace, a to zejména v prostoru a okolí biotopu a přilehlých ulic Pod Oborou, Pod koupalištěm a v ulici Příčné. Nejčastějšími přestupky v těchto oblastech je zejména zákaz stání mimo vyhrazená místa a nezaplacení parkovného na parkovišti biotop. Městská policie i v tomto měsíci odchytla několik volně pobíhajících psů, které umístila do zachytného kotce. U všech odchycených psů byl dohlédán majitel.

Dále Městská policie spolupracovala s kriminální policií PČR při pátrání po odcizených vozidlech, a to pomocí místního kamerového systému. Pokračovala také v měření rychlosti, a to v ulici Hradištská. Při tomto měření bylo zaznamenáno několik přestupků, které byly na místě pokutovány. (mp)

KONTEJNERY NA BIOODPAD

Odvoz bioodpadu z domácností je na území města Kosmonosy zajišťován celoročně a není zpoplatněn. Na nemovitost se připouští maximální objem nádob 240l. Navíc jsou na veřejném prostranství, především v blízkosti bytových domů, ještě 1100 litrové kontejnery. V poslední době se ale potýkáme s tím, že jsou kontejnery plněny nadrozměrným odpadem (velkými kusy rostlin a dřeva), často v nich nacházíme i komunální odpad, ale opakovaně i odpad živočišného původu (mršiny lesní zvěře). To vedlo k tomu, že ze stanoviště v Zahradní ulici byl kontejner odstraněn. Připomínáme, že bioodpad je možné odložit i na sběrném dvoře Sever. Město navíc vlastní štěpkovač a po předchozí domluvě lze domluvit seštěpkování odpadu.

Správní odbor MÚ Kosmonosy

DOPRAVNÍ STAVBY VE MĚSTĚ FINIŠUJÍ

Na území města Kosmonos, v případě dopravních staveb, finišuje oprava chodníků v Boleslavské ulici. „Chybí dokončení posledního úseku. Ten se ale vztahuje k povrchu, který bude zhotoven v ulici Karla Veselého,“ vysvětlil vedoucí správního odboru Městského úřadu Kosmonosy Ing. Michal Šimon. „Chceme, aby na to plynule navázalo nasvětlení všech přechodů pro chodce v Boleslavské ulici. Zároveň začala výstavba nové autobusové zastávky u Transcentra, která nahradí naprosto nevyhovující budku. Ta na místě až do nedávna byla. Jenže nedalo se k ní

bezpečně dojet. S menšími problémy běží oprava Budovatelské ulice. Komplikace byly spojené s rozsahem zásahu do komunikace po rekonstrukci vodovodu a kanalizace. Vše se ale řeší.“

Další stavební práce bylo možné vidět u Sokolovny. Tam vzniká odstavňá parkovací plocha pro návštěvníky centra města. Kapacita míst je v této lokalitě nedostatečná. „Chceme být připraveni na tu dobu, kdy se bude předělávat celé náměstí. Zkrátka, abychom už měli něco vybudovaného a občané tady mohli komfortně zastavit,“ doplnil Ing. Michal Šimon. (red)

OŽIVENÍ CENTRA MĚSTA

Rada města už pověřila místostarostu JUDr. Ladislava Řípu jednáním s rodinou restituentů, která vlastní část pozemku a na něm roubenku v těsném sousedství autobusového nádraží. Záměrem města je oživit centrum a rozšířit jej právě o tuto

plochu. Ta je v tuto chvíli v majetku zmíněné rodiny. „Myšlenka revitalizace centra a rozšíření o další objekt pro společenské využití je stará zhruba rok. Datum realizace ale zatím nevíme,“ nastínil starosta PharmDr. Eduard Masarčík. (pp)

BARÁČNÍCI PODĚKOVALI PANU STAROSTOVI

Pokud jste někdo viděl v televizi krátký snímek z Prahy, z oslav 150 let od vzniku baráčníků, jistě jste si všimli těch pěkných praporů. I my máme historický prapor, hedvábný, ručně vyšíváný. Jak byl stále skládán, začaly se hedvábné nitky lámat.

Přemýšleli jsme kam ho dát, aby se dále neničil. Někdo z našich členů se o tom zmínil panu starostovi a díky jemu je dnes tento prapor vystaven na stěně v jeho kanceláři na radnici, ochráněný sklem.

Ale to není vše. V pozůstalosti naší bývalé rychtářky Evičky Běhouňkové bylo mnoho, ještě černobílých fotografií, ze začátku založení baráčníků. Pan starosta přislíbil, že je na radnici zachovájí pro příští

generace.

Ještě kdyby měl takovou moc a „vyčaroval“ nám nějakou malou klubovnu. A tak panu starostovi moc děkujeme za ochránění našeho praporu a fotodokumentace.

Eva Zahradková,
Syndik baráčnícké obce Kosmonosy

KAŽDÝ ŠKOLNÍ ROK JE JINÝ, ŘÍKÁ ŘEDITEL KOSMONOSKÉ ŠKOLY MGR. MILAN PETRÁŠ

Poslední zvonění na nádvoří zámku zakončilo tradičně školní rok Základní školy v Kosmonosích. Co přinesl nového, kolik žáků usedlo do lavic, co přinesl další rozvoj například v oblasti digitálních kompetencí a co třeba čeká školu v průběhu letních měsíců? Odpovědi na tyto otázky nám poskytl ředitel školy Mgr. Milan Petráš.

Jaký tedy byl uplynulý školní rok? Byl něčím výjimečný oproti těm předchozím?

„Neřekl bych, že byl něčím výjimečný, ale můžu potvrdit, že každý školní rok je trochu jiný. Třeba už jen tím, že od září nastupují noví prvňáčci. A pro letošní školní rok jich bylo celkem 69 ve třech třídách. Téměř každý rok dochází také ke změnám v pedagogickém sboru, někteří zaměstnanci odcházejí do důchodu nebo některé kolegyně na mateřskou dovolenou. Nebo naopak, noví zaměstnanci přicházejí například kvůli navýšení počtu žáků nebo jako náhrada za ty odcházející. A v neposlední řadě se mění i chování, zájem, styl práce, priority a názory stávajících žáků, tak, jak postupně

stárnou, dospívají a procházejí od 1. do 9. ročníku nebo i z 1. na 2. stupeň.“

Na co konkrétně jste se například zaměřili?

„Uplynulý školní rok byl hlavně ve znamení rozvoje v oblasti digitálních kompetencí, jejichž znalosti si mohli žáci ověřit a zúročit například ve školním projektu „Den osobnosti“ nebo „ÚDIF – Úžasné divadlo fyziky“, o kterých jsme již v KZ informovali. V rámci povinně volitelných předmětů byla nově zařazena robotika, při které měli žáci možnost pracovat s robotickými stavebnicemi, programovat a ovládat sestavené modely.“

Kolik žáků kosmonoské školy v uplynulém roce vlastně usedlo do lavic?

„Ve školním roce 2023/2024 škola vzdělávala 547 žáků, z toho bylo 42 žáků z Ukrajiny. Ale i tato čísla se v průběhu školního roku měnila. Na vzdělávání všech žáků se podílelo 34 pedagogů, 10 asistentů pedagoga (z toho dvě ukrajinské asistentky) a 7 vychovatelek ve školní družině. A vzdělávání integrovaných žáků a případné řešení jejich problémů si již nedovedu představit bez práce našeho

školní speciálního pedagoga.“

Děti si teď užívají prázdniny. Jak je to ale v případě pedagogů?

„Všechny zaměstnance v průběhu prázdnin čeká zasloužená dovolená, protože uplynulý školní rok a zejména květen a červen byly – jako vždy – náročné. Finišovalo se s probíraným učivem, tak aby byl splněn ŠVP, hodnotilo se, a uzavírala se roční klasifikace. A samozřejmě se organizovaly společné, jednodenní či vícedenní pobytové akce tříd a ročníků, na které nejen žáci, ale i učitelé vždy rádi vzpomínají. Někteří tak měli možnost strávit dny na vodě splouváním Sázavy a Jizery, na kolech cestováním po Českém ráji

nebo v Krkonoších, procházkami a trekem po národním parku, včetně výstupu na Sněžku. Ti nejmenší, prvňáčci, kteří se po roce snažení naučili skládat písmenka abecedy do slabik, slov a vět, měli možnost znalosti prokázat při slavnostním pasování na čtenáře. A ti nejstarší, žáci 9. ročníků si zase připravovali závěrečné vyřazení, které již tradičně probíhá v zámecké Salla terreně. Společné akce školního roku jsme zakončili naší, již 14. zámeckou sportovní olympiádou. Do soutěžení přišel popřát žákům sportovní štěstí a úspěch útočník a český hokejový reprezentant Radan Lenc.“

Jak je to s přípravou na nový

školní rok, který začne v září?

„Co se přípravy na nový školní rok týká, ta už vlastně začala na konci toho uplynulého, protože vzdělávání a školní práce jsou nikdy nekončící proces. Samozřejmě, hlavní nápor přijde v posledním prázdninovém týdnu, který označujeme jako přípravný. Ale jsem si jistý, že většina pedagogů po pár dnech odpočinku i během hlavních prázdnin bude přemýšlet nad průběhem následujícího školního roku, abychom v přípravném týdnu mohli vše sladit i s novým rozvrhem hodin.“

Jaké stavební práce školu čekaly?

„Samotné stavební práce se začaly realizovat již v závěru školního roku téměř ve všech patrech a na několika místech. Všichni se tak těšíme na z kvalitnější a zlepšení vzdělávacích podmínek. Na druhou stranu tyto činnosti významně ovlivní úklidové a přípravné práce, které se každý rok během prázdnin provádí. Přesto všichni věříme, že se vše zvládne a školní rok 2024/2025 začneme společně 2. září 2024 bez komplikací na nádvoří zámku slavností „Prvního zvonění“.

PAVEL PETR,
fotil Mgr. Petr Boubín

NADŠENÉ DĚTI, TO JE NEJVĚTŠÍ ODMĚNA, VÍ MOC DOBŘE ŘEDITELKA MŠ JANA KŘÍŽKOVÁ

Vzdělávání dětí podle Šablon Jana Ámose Komenského, poznávání přírody, návštěva zámku v Mnichově Hradišti nebo zříceniny hradu Valečov, poznávání nejruznějších profesí lidské činnosti nebo třeba posezení s rodiči a opékání buřtů. Nejen to čekalo v uplynulém školním roce na děti z Mateřské školy Kosmonosy. Povíдали jsme si o tom s ředitelkou JANOU KŘÍŽKOVOU.

Čím byl jiný nebo výjimečný oproti předchozím uplynulý školní rok v Mateřské škole Kosmonosy?

„Výjimečný byl tím, že jsme se zapojili do projektu z Evropské Unie – Šablony Jana Ámose Komenského. V každé z 8 tříd jsme plnili dvaatřicet hodin inovativního vzdělávání. Bylo to úžasné, na druhou stranu náročné. I my sami jsme poznali spoustu jiných oborů a krásných věcí. Prostě dělali jsme lesní pedagogiku, včelařství, učili jsme se stavět mosty, architekturu měst. Absolvovali jsme spoustu výletů, ať už na zámek v Mnichově Hradišti nebo na zříceninu hradu Valečov. Ten školní rok byl prostě pestrý. Jako jednu z nejhezčích a zároveň největších akcí jsme měli tu se spolkem Společně srdcem. Zúčastnili se rodiče a děti, dosazovali jsme do naší zahrady květiny. Poznávali jsme, jak květiny rostou. Děti poznávaly stezku ptáků i květin. Součástí toho programu byl pohyb a výtvarné činnosti. Byl to zajímavý den zakončený divadlem a opékáním buřtů. Vše umocnila právě ta rodinná pohoda.“

Pro vás pedagogy určitě není jednoduché se všem těm trendům přizpůsobit. Je tedy těžké si zvykat na něco nového? A jak si to oblíbily děti?

„Děti jsou z toho všeho nadšené. Pro pedagogy bylo těžší například s tím vším skloubit svůj čas. Na druhou stranu jsme se třeba od lesníka

i dalších profesí naučili spoustu nových věcí. Pak jsem ho prosila a přemlouvala, aby u nás zůstal. Hlavně kvůli dětem, protože do školky díky němu přišlo něco nového. Milovaly ho a fakt se nám to povedlo, bylo to moc hezké. Každý rok se zkrátka snažíme přijít s něčím novým.“

Držíte se přitom osnov nebo je to vaše aktivita?

„Je to naše aktivita. Na projekty se musíme dobře připravit. To znamená udělat projekt, požádat o dotace, vyplnit potřebné formuláře Evropské unie a potom to všechno splnit. Když se to podaří, přijde další věc – musíme to všechno zdokumentovat. Loni jsme se ještě den před odjezdem na mou dovolenou potýkali s vyplněním hlásícího formuláře, který nám náš administrátor kontroloval. Dokud to má chyby a není to stoprocentní, tak nás to do systému nepustí.“

Je čím dál těžší děti zaujmout? U těch ve školce asi ještě nehrozí, že by většinu času trávily na mobilních telefonech a tabletech. Ale přeci jen tomu všemu se jen těžko brání. Nebo to vidíte jinak?

„Určitě máte pravdu. Snažíme se nabízet spoustu činností. Na letošní léto jsme například připravili pro děti možnost seznámit se třeba s tím, jak teče voda, jak se umí roztočit mlýnky vodou i vzduchem. Prostě taková ta základní fyzika. A zmíněné telefonny? Snažíme se je do školky vůbec nepouštět. Myslíme si, že jich děti mají dost už z domova. Elektronika na vás číhá doslova na každém kroku. Samozřejmě při nějaké výchovné práci umíme pustit něco na YouTube. Rozhodně to ale ve školce není o těch mobilních telefonech. I když, upřímně řečeno, někdy to vidím z domova, že jsou na ně děti hodně zvyklé.“

Mimochodem, kolik dětí jste v uplynulém školním roce ve školce měli? A jak je to s počtem pedagogů?

„Ve školce jsme měli naplněný stav – to znamená 200 dětí. Měli jsme i integrované děti, které potřebují pomoc asistentů. Poberali jsme všechny kosmonoské děti, i ty nejmenší. Na ně jsme museli odpočítat jedno místo, protože s těmi úplně malinkými je náročnější práce. Než zkrátka dosáhnou věku tří let, je potřeba, aby učitelka měla přeci jen trošičku volnější ruce.

A jak početný je pedagogický sbor? Máme 17 učitelek, 4 asistentky pedagoga, 6 lidí v kuchyni, kde si sami vaříme, což je naše velká deviza. Další 5 až 6 lidí je pak na úklid a praní prádla – máme též vlastní prádelnu.“

Jak se vám podařilo zvelebit samotnou školku a její okolí? Co všechno můžete využívat?

„Znovu jsme rozšířili hrací prvky na naší zahradě, čehož děti pochopitelně využívají a užívají si je. Rádi se školkou ale chodíme také do areálu biotopu. Měli jsme tam i celodenní výlet, dovezli si tam také vlastní oběd. Vynechali jsme spaní po obědě a prostě si to tam užili. V rámci už zmíněných Šablon Jana Ámose Komenského jsme také několikrát využili možnost komentovaných prohlídek na letišti v Mladé Boleslavi, jez-

díme do lesoparku Štěpánka. Středem našeho zájmu byl také liberecký IQ Park se všemi možnými herními prvky. Děti si to užily hned po několika stránkách – jak po té hrací, tak vzdělávací. Je to tam neskutečné, všechno krásně projdeme, ze školky si vezeme upečené řízků a pro děti je to opravdu zážitek. Samozřejmě bychom rádi podnikali i další výlety, třeba do Království železnic v Praze. Jenže je to pro nás drahé, hlavně doprava. Teď jsme na to dosáhli díky zmíněným Šablonám.“

Jaké další aktivity jste pro děti připravili?

„Děti se zúčastnily plaveckého kurzu v Jičíně, absolvovaly deset kurzů. Z těch padesáti dětí, které jezdily do bazénu, jich má minimálně třicet dobře zafixované plavecké návyky. Ne že by se stoprocentně naučily plavat, ale když v první třídě půjdou do správného kurzu, tak budou mít potřebné plavecké základy.“

Se sportem je spojená také spolupráce s florballem a klubem Předvých. CZ Mladá Boleslav. Na jaké bázi?

„S florballem spolupracujeme opravdu hodně. Jeden den v týdnu se mohou děti ve spolupráci s florbalovým trenérem věnovat univerzálnímu sportu. Je to báječné. Jinak všechny tyto kroužky bývají finančně náročné a tohle proto kvitujeme. Město nás v tomto směru podporuje, mateřskou školu drží. Děti se dostanou k míči, florbalové holi, běhání. Dvakrát v týdnu využíváme palubovku multifunkční tělocvičny. Mimochodem měli jsme tady školní inspekci, která kvitovala, že se děti dostanou k tomu správnému pohybu a tělocviku. Halu jsme využívali až do konce června. Možná se někdo divil, proč nejsme venku, ale ten čas právě tam, třeba s míči a tím vším vybavením prostě nic nenahradí.“

Možná si někdo může myslet, že pro vás ve školce jsou letní měsíce

časem k odpočinku. Možná ale právě léto je pro vás všechny pedagogy daleko náročnější než běžný školní rok. Co je pravdou? Co se vlastně během července a srpna ve školce děje?

„V první řadě se musí celá školka uklidit. V praxi to znamená například vytahat všechny stavebnice, vyčistit každý kout, koberce a podobně. Než k tomu úplně dojde, většinou se jeden až dva pavilóny vymalují. Něco se opravuje, regeneruje, vyměňuje. Letos nás například čekala nebo čeká výměna dlažby nebo malování spojovací chodby, která už si to žádala. Na podzim chystáme ještě výměnu linoale. Do toho během léta pochopitelně máme běžný provoz. Ve dvou pavilonech jsou normálně děti.“

Když se vrátím zpátky k dětem. Probíhá s těmi, které po prázdninách už usednou do školních lavic, nějaké loučení?

„Loučíme se s nimi každý rok. Každá třída má vždycky na zahradě takovou malou zahradní slavnost. Tam děti představíme, zazpíváme si, řekneme si, co jsme dokázali a pak většinou nastává takový ten raut s opékáním buřtů. Pro každou z tříd takové loučení probíhá zvlášť. Kromě toho jsme připravili dvě vystoupení pro město na Čermínském náměstí a pro spolky v Loreti při rozsvěcení vánočních svíček. Podobné to bude také v dalším roce.“

Co nový školní rok? Kdy pro vás začne? V září nebo už v srpnu?

„Pro nás začíná v srpnu v přípravném týdnu, kdy se učitelky vrátí z dovolených. Musí všechno připravit a nachystat, aby na začátku září bylo všechno v pořádku. Těšíme se na všechny děti, i na ty nejmenší. Na ně se musíme připravit tak, aby pro ně nástup do školky byl co nejvícejší. Aby u nich těch slziček nebylo až tolik.“

PAVEL PETR

PSYCHIATRICKÁ NEMOCNICE KOSMONOSY – OČIMA JEJÍHO ŘEDITELE JANA KŘENA

„Strašně to letí,“ začal náš rozhovor o Psychiatrické nemocnici v Kosmonosích její ředitel JAN KŘEN. Narážel na to, že v nemocnici je už od roku 2008. V září to budou navíc tři roky, co se stal jejím ředitelem. Právě toto období bylo hlavním tématem našeho povídání. Dotkli jsme se ale také například toho, jak se toto zařízení snaží stále víc přibližovat veřejnosti a co se třeba v areálu chystá v nejbližší době.

Ředitel Psychiatrické nemocnice v Kosmonosích Jan Křen

Co se tedy přímo v areálu Psychiatrické nemocnice podařilo za poslední dobu?

„Samozřejmě těch činností probíhalo a probíhá celá řada. V kombinaci našich rezerv a programu Zelená úsporám se podařilo za poslední tři roky například kompletně přebudovat systém vytápění. Všude

jsou nová okna, tak od 1. ledna fungujeme úsporněji, ale zároveň komfortněji a bezpečněji. Jen pro představu – aktuálně ušetříme právě díky tomu třetinu energií. Plynů a elektřiny.“

Jaké pro vás osobně byly ty téměř tři roky ve funkci ředitele Psychiatrické nemocnice Kosmonosy?

„Za tu dobu se stala řada věcí. Některé jsme museli udělat už jen proto, abychom byli schopni udržet samotný provoz. Podařilo se definitivně, pokud to tak mohu říct, vybudování ambulantního centra v mladoboleslavské Žižkově ulici. Vybudovaly se odpovídající prostory pro provoz ambulance. Stejně tak se podařilo zajistit odpovídající odborníky – nabízíme tam služby psychiatra, psychologa, adiktologa, fungovat tam bude i psychiatrická sestra nebo sociální pracovnice. Od září jako novinku začneme poskytovat právě tam psychologickou péči pro dětské pacienty. Celou nemovitost se podařilo opravit – a to díky propojení nemocničních zdrojů a financí z programu Zelená úsporám. Zároveň tam nabízíme ubytování našim klíčovým zaměstnancům, lékařům, psychologům nebo sestram.“

Tématem našeho povídání je hlavně samotná kosmonoská Psychiatrická nemocnice. Pokud vím, tak pod vás patří i zařízení v Sadské. Je to tak?

„Ano, Sadská pod nás stále spadá. Provozujeme tam 85 lůžek. Také tam došlo k velkým změnám, i tento objekt byl součástí projektu Zelená úsporám. Je tam kompletně nová technologie vytápění, objekt je

zateplen. Všude chceme, aby ty objekty a zařízení odpovídaly podmínkám 21. století. Snažíme se rozšířit zázemí pro personál i pacienty a přiblížit to dnešním normám.“

Jaké jsou novinky v léčbě?

„Už jsem zmínil novinku v oblasti rozšiřování ambulantní služby. I tady, v rámci areálu přímo v Kosmonosích, se snažíme zajistit i jiné odbornosti, aby se z toho nestala jen uzavřená enkláva, ale nabízeli jsme i jiné oblasti lékařské činnosti. Myslím si, že právě to se nám docela daří. V rámci areálu například funguje stomatoložka paní doktorka Motlová. Péči poskytuje veřejnosti a my se snažíme nadále rozšiřovat také ambulantní servis v rámci nemocnice. V tuto chvíli byla také zahájena rekonstrukce objektu, který se nachází na severní straně. Do poloviny příštího roku tam vzniknou tři nové ambulance, a navíc další zázemí. Snahou bude jejich provoz zajistit vlastními silami, to je pro nás nejzajímavější.“

Jak se žije přímo v areálu nemocnice? Právě tam nabízíte celou řadu programů?

„No, žije to tady hekticky. Musíme zvládnout běžnou péči a zároveň se prostory snažíme pozvednout, upravovat, rekonstruovat. To se samozřejmě děje, ovšem za více či méně plného provozu. Blíží se nám také tradiční zářijové Dny pro duševní zdraví. Je to pro nás taková tradiční záležitost. Podrobnosti zájemci najdou zájemci na našich webových stránkách, které jsou mimochodem také nové. Doporučuju se tam podívat.“

V Psychiatrické nemocnici aktuálně probíhá například rekonstrukce budoucích tří ambulančí.

Podobné akce slouží především k propojení nemocnice a života mimo ni. Zkrátka jde o to přiblížit život v Psychiatrické nemocnici široké veřejnosti. Daří se to? Přeci jen v dobách totalitních, to už je naštěstí hodně dávno, to bývalo tabu ...

„Troufám si říct, že podvědomí veřejnosti o Psychiatrické nemocnici je lepší, než bývalo. Samozřejmě je to běh na dlouhou trať, pořád je co zlepšovat. Jednak ve vztazích mezi pacienty a veřejností, pak samozřejmě i v samotném areálu. Myslím hlavně stavebně-technicky, abychom našim návštěvníkům dali důvod, proč nás navštívit. O to se také snažíme. Není to jen pro naše pacienty a zaměstnance, ale chceme, aby se areál prostě stal běžnou součástí veřejného prostoru.“

Nedílnou součástí v tomto směru bývají například Jezdecké hry, a to v rámci hipoterapie. Letos proběhly v červnu. S jakým ohlasem?

„Hry proběhly, řekl bych, standardně dobře. Navíc nám přálo počasí. Účast byla hojná. Jezdecké hry už neodmyslitelně patří k naší nemocnici, stejně jako třeba právě koně a hipocentrum. Pobyt s koňmi i dalšími zvířaty má velký vliv na zdraví a psychickou pohodu pacientů. To nepochybně. Kdyby tomu tak nebylo, tak se tímto směrem nevydáváme. Je to něco, co je i vědecky podloženo. Jsme proto rádi, že takovou službu máme a můžeme ji nabízet.“

Co vás teď, v nejbližších měsících čeká? Ať už v případě investic nebo léčebných programů a akcí?

„Jak už jsem zmínil, naplno se rozběhla rekonstrukce budoucích tří ambulančí. Zároveň nás čeká oprava budovy D, kde také probíhá ambulantní provoz. Čeká nás nejen oprava střechy a oprava fasády, ale vlastně kompletní revitalizace toho objektu. Bude probíhat postupně za provozu. V tuto chvíli probíhají i úpravy na odděleních nejstarší budovy. Je to vlastně původní kvadratura kláštera. Dokončeny by měly být do podzimu letošního roku. Naváže na to kompletní rekonstrukce dalšího oddělení v této části areálu. Slovy klasika – pořád se tady něco děje. Jsou to akce odehrávající se převážně z našich rezerv, takže je tam i limit finanční, na co jsme schopni dosáhnout.“

PAVEL PETR

NA NÁVŠTĚVĚ HIPOCENTRA V PSYCHIATRICKÉ NEMOCNICI

Propojení života pacientů a koní – to v plné míře nabízí hipocentrum v areálu kosmonoské Psychiatrické nemocnice. První koně se právě tam objevili v roce 2002. O rok později začala samotná činnost hipocentra. V začátku se třemi koňmi, dnes jich mají k dispozici devět. Povídalí jsme si o tom s KAMILOU PETROVOU, jednou z těch, které o koně pečují. A samozřejmě také o jejich zmíněném propojení s pacienty.

„Teď těch koní opravdu máme devět. Jedno období jich tady v areálu bylo i víc, ale jednalo se o zvířata, která stáli procházela a jejich uplatnění později bylo jinde. Aktuální stádo devíti koní tady máme poslední tři roky.“

Koně pro hipoterapii musí projít speciálním výcvikem a přípravou?

„Jsou to koně, kteří prošli speciálním výcvikem pro hipoterapii. Všichni zároveň mají licenci české hiporehabilitační společnosti, jsou tak certifikováni. Včetně dvou našich poníků. V České republice mají certifikaci na takzvanou Návštěvní kontaktní terapii. To je terapie, která se odehrává přímo v zařízeních, do kterých se s koňmi dochází. To znamená, že naši poníci umí vyjet nahoru do patra výtahem a chodí, samozřejmě za našeho doprovodu, za pacienty, kteří se z těch oddělení nedostanou.“

Počkejte – opravdu za nimi chodí?

„Opravdu chodí, ano. Jeden z nich jezdí výtahem, druhý ho nemá rád, tak pracuje s pacienty v přízemí. Elfík je ale frajer a výtah mu nevádí. To jsou opravdu první koně v České republice s certifikátem i na tento obor, který se v současné době poměrně hodně rozvíjí. Doba je tomu nakloněná. Z nemocnic, různých domovů, Alzheimer center a podobných zařízení takovou službu žádají.“

Říkáte, že první koně se v areálu Psychiatrické nemocnice Kosmonosy objevili v roce 2002. Hipoterapie jako obor je ale pochopitelně mnohem starší. Kam až sahá?

„Jedním z prvních doložených pacientů s ohledem na účinnost hiporehabilitace byl Karel IV. Po pádu z koně ochrnil a vlastně díky tomu, že ho znovu na koně posadili, tak zase znovu jezdil. Jeho tělo se tak nějak podařilo rozchýbat. Ještě to ale pochopitelně nebyla hipoterapie v tom pravém slova smyslu. České hiporehabilitační společnosti je třiatřicet let. Jinak ta metoda má svůj původ ve Skandinávii a datuje se do šedesátých let minulého století. Postupně se ze severu Evropy šířila dál.“

Z toho je patrné, že zájem o hipoterapii neustále roste. Je tomu tak?

Opravdu roste. Teď jde hlavně o tu novou část spojenou s návštěvní kontaktní terapií, kdy se s koňmi

dochází přímo do těch zařízení. Zájem je také o hipoterapii, která se dělá s malými dětmi. V oblasti fyzioterapie a ergoterapie.“

Co vlastně pacientům hipoterapie přináší? Můžete to přiblížit?

„Po psychické stránce přináší uvolnění. Přináší to zážitky. Třeba i nějaké sebepoznání, že mám na něco, na co si myslím, že nikdy mít nebudu. V kosmonoské Psychiatrické nemocnici máme obor, který se věnuje hipoterapii v psychiatrii a psychologii. Vlastně využíváme to, co se normálně používá například ve skupinové terapii v rámci oddělení. My tady k tomu máme k dispozici ještě koně.“

Jak je těžké na hipoterapii připravit samotné pacienty? Přeci jen může se u nich objevit strach a podobně?

„Strach tam pochopitelně bývá. Snažíme se ho u pacientů překonávat právě tím, že máme různé typy koní. Takže když má někdo velký strach, začne u našeho úplně nejmenšího koníka. Má jméno Terezka, ta nemá ani metr kohoutkové výšky. Pak postupně mohou přejít na další, vyšší koně. Podle toho, na co si pacienti troufnou. Nikdy je do něčeho nenutíme.“

Už jsme se bavili o návštěvách na odděleních. Vy se ale tady přímo v areálu věnujete pacientům. Jak moc?

„Pacienti sem dochází na lekce hipoterapie. Není to ale vždycky o tom, že by sedali na koně. Mohou na tom být hůř s pohybem nebo se jedná

o starší lidi, babičky, dědečky. Tak si sednou na lavičku, poník k nim přistoupí a oni si ho, když sedí, mohou pohladit, být s ním zkrátka v kontaktu. Mohou ho učešat, zaplést mu copánky, a přitom na tom koni vůbec nejedí. Pak si poníka třeba vezmou na vodítko a jdou na procházku. Abychom ty lidi nějakým způsobem aktivizovali. Dají se tady prostě využít všechny ty nápady a techniky, které naše terapeutky zvládají a zvládají je i naše koně, a samozřejmě sami pacienti. Děláme třeba i záprahy, díky finančnímu daru od ŠKO ENERGA jsme pořídili kočár a máme dva koně, které zapřaháme. Je to zkrátka velmi pestré. Každá z těch skupin, která na hipoterapii dochází, má program podle toho, co je třeba a co chtějí s koňmi zkusit. Vlastně to ježdění je taková ta nejvyšší meta, taková ta pomyslná třešnička na dortu.“

Jak velké prostory máte vůbec k dispozici?

„Začínali jsme ve stáji, která byla malá, pro ty tři koně, o kterých jsme se v případě začátků už bavili. Teď máme stáj pro devět koní a pastviny. V rámci nemocnice to jsou tři hektary pastvin. Něco paseme, něco sušíme. Máme k dispozici jízdní, ten areál je poměrně velký.“

Pro pacienty pořádáte také tzv. Jezdecké hry. Jakou mají tradici?

„Letos jsme pořádali už dvadvacátý ročník Jezdeckých her.

Pravidelně tato akce patří k měsíci červnu. V rámci Psychiatrické nemocnice Kosmonosy tím vlastně zakončujeme první pololetí roku. Je to tradiční závěreční té naší práce za půl roku.

Co samotné hry nabízí?

„Jsou tady zase disciplíny prakticky pro všechny pacienty, kteří sem dochází. Například pro ty z gerontopsychiatrie zkoumající psychologické aspekty stáří. To je pro dědečky a babičky s horší pohyblivostí. Vodi poníky v překážkové dráze. V další disciplíně někdo z nás terapeutů vede koně, na kterém sedí jezdec a plní nějaké úkoly po cestě. Házejí například míčky, převáží panenku a podobně. Pak máme disciplíny pro už fyzicky zdatnější pacienty. V překážkové dráze vodi velkého koně. Ve dvoukolevé soutěži jeden koně vede a druhý na něm sedí, později se vystřídají. Samotná jízda letos byla moc pěkná, opravdu se akce vydařila. Doplnil jí doprovodný program, kdy jsme třeba ukazovali záprah malých poníků nebo vložené závody – kdo je rychlejší, jestli koza nebo ovečka. Ke koním totiž máme také další zvířata. Nesmím zapomenout ani na ukázkou westernového ježdění.“

Bavíme se o pacientech. Mají možnost ale navštívit hipocentrum také například děti z mateřských nebo základních škol?

pokračování na straně 5

NA NÁVŠTĚVĚ
HIPOCENTRA
V PSYCHIATRICKÉ
NEMOCNICI

pokračování ze strany 4

„Ano, zájem ze strany veřejnosti opravdu je. Hlavně v posledním červnovém týdnu školám a škole nabízíme možnost dětem seznámit se s chodem hipocentra. Letos jsme tady měli dokonce tři školky a jednu třídu z kosmonoské základní školy. Jinak se kdykoli a kdokoli vlastně může do areálu nemocnice přijít podívat.“

Je možné hipocentrum také podpořit?

„Určitě, máme své samostatné darovací konto a když nám někdo přispěje jakoukoli libovolnou částkou, tak jsme rádi.“

Máte v případě hipocentra nějaké přání směrem do budoucna? Přejete si ještě něco například pořídit?

„Pořídit už snad ani ne. I když kolegyně by si přály oslíka. Jenže hrozně hýkají a myslím si, že když už tady občas teď štěká pes, řehtají koně a mečí koza, tak už to lidem ze sousedství nemusí být úplně příjemné. Jinak naše plány míří spíš k tomu zlepšit tréninkové podmínky pro koně. Přáli bychom si do budoucna vybudovat tréninkovou ohradu, kde se s koňmi pracuje a mohou se tak lépe připravit na vlastní práci. A hlavně velký plán je jeden – udržet to tady.“

Řekněte na závěr – kolik lidí se vlastně podílí na chodu hipocentra?

„Tři lidi se pohybují přímo kolem koní. Další člověk má na starosti údržbu, vážení, krmení a vodu. Pak je tady pět terapeutek, které vedou právě samotnou terapii.“

PAVEL PETR

KOSMONOSKÝ RODÁK ALOIS BUBÁK -
200. VÝROČÍ NAROZENÍ VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI

Významný český malíř, krajinář a ilustrátor. To je stručné představení ALOISE BUBÁKA. Ten je vedle sochařů a řezbářů z rodu Jelínků bezpochyby největším umělcem narozeným v Kosmonosech. V našem městě se narodil 22.srpna 1824, a to v historickém domku čp. 16 (původně 19) v ulici Lípy, v sousedství farního kostela Povýšení Sv. Kříže, v rodině řezbáře. Zemřel pak 6.března 1870 v Praze.

Otec umělce byl v tomto chrámu kostelníkem. Měl tři sourozence: dva bratry (z nichž jeden záhy zemřel) a sestru. Žádný z nich neměl výtvarné nadání. Alois po absolvování piaristického gymnázia v Mladé Boleslavi na přání rodičů nastoupil na bohoslovceku i filozofickou fakultu v Praze. Nadání a láska k umění ho ale brzy přivedly na malířskou akademii, kam nastoupil v roce 1844. nejprve se stal žákem Aloise Čermáka, později nastoupil do krajinářské Haushoferovy školy, kde studoval v letech 1847–1854). Asi v r. 1848 podnikl z podnětu svého učitele Maxe Haushofera tehdy

obvyklou cestu do Alp. V dalších letech procházel studijně Čechy, zejména Šumavu, Českomoravskou vysočinu a svůj rodný kraj, Mladoboleslavsko, Mnichovohradištsko a Turnovsko. Ještě jako student podnikl cesty do Krkonoš, Alp a později do jihozápadních Čech. Obrazy pak úspěšně představil na několika výstavách. Dne 25. listopadu 1856 se v Praze oženil s Terezií Terebovou (* 1831), se kterou měli dcery Marii (* 1856) a Annu (* 1858), ta však roku 1862 zemřela. Vedle tvorby olejomalb a akvarelů také vyučoval od roku 1858 kreslení na Pražské obchodní akademii a od roku 1863 na Vyšší dívčí škole tamtéž. Byl velmi aktivní a pracovitý. Mimo jiné i z existenčních důvodů musel intenzivně malovat i učit. Od r. 1867 byl pilným spolupracovníkem časopisu Světozor, kde uveřejnil na 59 prací. V témže období pracoval i pro časopis Květy. Životem se probíjel těžce, přesto podporoval své rodiče i příbuzné, vypomáhal si soukromým vyučováním. Velká námaha a nedostatek odpočinku přispěly k tomu, že v létě 1868 onemocněl na tuberkulózu a za necelé dva roky zemřel ve věku 46 let. Byl pochován na Olšanských hřbitovech v Praze. Zanechal po sobě nezaopatřenou vdovu a třináctiletou dceru. Na jejich podporu vyhlásil František Skřejšovský, majitel Světozoru, kde byly časté Bubákovy ilustrace, 21. března 1870 sbírku. V Kosmonosích se geniálního umělce týká ulice s podivným, spíše nesmyslným názvem ulice „Bratří Bubáků“. Jeden z jeho bratrů zemřel jako chlapec, druhý byl lesníkem. Jeho vzdálení

příbuzní – Armand a Jan Josef August – byli rovněž malíři, kteří se ale narodili a žili v Bělé pod Bezdězem. Alois Bubák se zaměřil ve své tvorbě téměř výhradně na krajinomalbu. Nejvíce maloval oleje, avšak velmi oblíbeny byly i jeho akvarely. Muzejní spolek v roce 2019 připravil v Loretě výstavu o životě a díle kosmonoského rodáka, slavného krajináře v dokumentech. Jeho obrazy jsou vystaveny v našich největších galeriích. Jen v Kosmono-

sích žádný jeho originál nemáme. Byly vystaveny jen reprodukcce. Díky laskavost Národní galerie v Praze, po řadě jednání Muzejní spolek získal ve špičkové kvalitě a originální velikosti faksimile asi nejhezčího obrazu „Letní odpoledne v krajině pohoří jizerského“. Návštěvníci mohou tuto fotokopii obdivovat vedle vstupu do zrcadlového sálu zámku v Kosmonosích.

**Za Muzejní spolek
Milada Remešová**

DNY EVROPSKÉHO
DĚDICTVÍ

Město Kosmonosy a Osvětová beseda vás zvou na Slavnostní zahájení Dnů evropského dědictví. Uskuteční se v Loretě ve čtvrtek 12. září od 17 hodin. Tématem pro letošní rok je „Památky spojují svět“. Současně proběhne vernisáž výstavy obrazů

Jaroslava Červinky „Krajiny mého srdce“. V kulturním programu vystoupí houslista František Lamač. Loreta je otevřena od čtvrtka do soboty, a to od 12 do 17 hodin. V neděli pak od 10 do 12 hodin. Tato akce je finančně podpořena Městem Kosmonosy. (mr)

OSVĚTOVÁ BESEDA NABÍZÍ OSVĚTU, VZDĚLÁNÍ A ZÁBAVU

V letošním roce připravila Osvětová beseda projekt „V hudbě život Čechů“ věnovaný „Roku české hudby“, který byl vyhlášen u příležitosti výročí 200 let od narození Bedřicha Smetany. Projekt se skládal z cyklu deseti historických přednášek, dále koncertu v zrcadlovém sále „V hudbě život Čechů“ a na závěr výletu „Po stopách Bedřicha Smetany v Mladoboleslavském regionu“.

Cyklus přednášek se zaměřil na nesmírně bohaté téma dějin a vývoje hudební kultury v Českých zemích v celoevropském kontextu i regionu, umění, v němž náleží naše země a národ k světovým velmocem. My Češi patříme spíše k menším národům, avšak je obecně známo, že z hlediska hudební kultury jsme objektivně řečeno světovou velmocí. Není to zdaleka jen zásluhou letošního hlavního jubilanta Bedřicha Smetany, či Antonína Dvořáka nebo Leoše Janáčka, ale jedná se zde o výsledek unikátního historicko – kulturního vývoje, jehož červenou nití lze stopovat daleko do středověku.

Přednášky byly obohaceny řadou hudebních ukázek i promítáním. Cyklus tradičně vedl historik, zpěvák a znalec hudby Jiří B. Sturz. O jednotlivé přednášky byl velký zájem, celého cyklu se zúčastnilo 596 návštěvníků. Forma přednášek byla přitažlivá. Zájem o přednášky podněcoval

charismatický Jiří Bartoš Sturz, který zajímavou a poutavou formou zprostředkovává vzdělání o naší historii. V rámci projektu Osvětové besedy k Roku české hudby byl uspořádán 14. května koncert v zrcadlovém sále zámku. Vystoupil MBQuartet – Mladoboleslavské smyčcové kvarteto. Průvodcem koncertu byl Jiří B. Sturz, což přineslo nevšední zážitek.

Zazněly skladby F.A. Míči, W. A. Mozarta, Bedřicha Smetany, Antonína Dvořáka. Na závěr celého projektu se uskutečnil 30. dubna výlet „Po stopách Bedřicha Smetany v Mladoboleslavském regionu“. V rámci výletu jsme nejprve navštívili lovecký zámek Bon Repos založený hrabětem Františkem Antonínem Šporkem v roce 1717 u obce Čihadla. Po roce

1816 získali areál Thun – Hohensteinové, majitelé benátského zámku. V letech 1844-47 zde působil jako učitel hudby Bedřich Smetana, který vyučoval dcery hraběte hudbě. Ze zámečku Bon Repos vydali do Benátek, kde jsme navštívili benátský zámek kde sídlí Muzeum Benátecka se svými hravými atraktivními expozicemi věnovanými mimo jiné středově-

ké astronomii, stavebnici Merkur či nejstarším dějinám kraje. Zde jsme si prohlédli Pamětní síň rodiny Bendů a Pamětní síň Bedřicha Smetany Tyto části expozice připomínají benátské rodáky skladatele Jiřího Antonína Bendu a jeho bratra, taktéž skladatele a houslového virtuosa období klasicismu Františka Bendu. Druhá pamětní síň je věnována osobnosti dalšího hudebního skladatele – Bedřicha Smetany, který na benátském zámku působil v letech 1844-1847 jako učitel hudby v rodině Thun-Hohensteinů. Odpoledne jsme navštívili Jabkenu, kde jsme si prohlédli Památník Bedřicha Smetany v bývalé myslivně – pobočku Národního muzea Praha. Myslivna je pevně spojena s posledním desetiletím života a tvorby Bedřicha Smetany. Zde vznikla většina jeho nejvýznamnějších děl: opery Hubička, Tajemství, Čertova stěna, klavírní cykly Sny a České tance a dokončil zde cyklus Má vlast. Jako bonus nás doprovázel historik Jiří B. Sturz, který na jednotlivých zastaveních vyprávěl zajímavosti ze života Bedřicha Smetany a doplnil je na klavír ukázkami některých děl Bedřicha Smetany. Účastníci byli spokojeni, nebyl to jen běžný výlet, ale byl velmi výjimečný. Děkujeme Městu Kosmonosy za finanční podporu z dotace.

**Milada Remešová,
předsdkyně Osvětové besedy
Kosmonosy**

ZE ŽIVOTA SPOLKU SPOLEČNĚ SRDCEM

CO PRO VÁS CHYSTÁME

Připravujeme Podzimní floristický workshop, a to 6.října. Budeme tvořit v podzimním duchu, dva výrobky. Více informací zveřejníme na konci prázdnin. Přihlášky na spolecnesrdcem@seznam.cz kapacita míst omezená. (jj)

VERNISÁŽ VÝSTAVY HANY LOSKOT

Dne 13. 6. 2024 proběhla v Loretě v Kosmonosích, za podpory města, vernisáž k výstavě fotografií Hany Loskot s názvem Mezi nebem a zemí. Vernisáž byla zahájena úvodním slovem a tanečním vystoupením Dellie dancers showgroup. Poté se hosté odebrali do prostor pod kaplí. Zde výstavu doprovázely známé melodie Hanse Zimmera. Součástí ver-

nisáže byl také fotokoutek, fotokvíz a bohatá tombola na podporu pacientů s ALS. O překvapení večera se postaral akrobatický pilot Honza Sobotka, který hostům přiletěl krátce „zamávat“. V areálu bylo možné si také zakoupit drobné dárečky od náramků po bylinky. Celou akci významně podpořilo www.spolecnesrdcem.cz

Hana Loskot a Jana Jancáková

MEMORIÁL MARKA KOŠTÍŘE.

Již podruhé jsme se připojili k charitativní akci v Dolním Bousově. Šlo o fotbalový memoriál Marka Koštíře na podporu Tomášky. U našeho stánku si děti vyzkoušely základy fotbalu. Děkujeme za pozvání a děkujeme všem, kteří v tomto parném dni dorazili. Akce se uskutečnila mimo region města Kosmonosy, aktivity byly hrazeny z vlastních finančních prostředků. (jj)

ZPÍVÁME OD SRDCE POD ŠIRÝM NEBEM

Školní rok se přehoupnul a utekl jako voda a my jsme ho mohli krásně uzavřít sérií koncertů v nádherných prostorech města Kosmonos. První koncert se uskutečnil 10. 6. 2024 na nádvoří zámku Kosmonosy jako open air. Zazpíval zde dětský pěvecký sbor Paprsek od nejmenších po nejstarší. Rodiče a posluchači zaplnili nádvoří a vytvořili tak skvělé publikum pro děti, které to velmi motivovalo ke zpívání. Druhý koncert byl 12. 6. 2024 v překrásném zrcadlovém sále zámku města Kosmonosy. Zde zazpívali žáci hudební školy Art studio pod vedením Markéty Amerighi a Milana Klipce. Koncert se velmi vydařil. Naplnili jsme sál a žáci si tak užili koncertní atmosféru. Poslední koncert proběhl 19. 6. 2024 v areálu Lorety. Vystoupilo zde pěvecké kvarteto Mothers - Markéta Amerighi, Liana Chumlenová, Hanka Dufková a Kateřina Kostrounová. Dále pak vystoupila Kateřina Krejčová jako host. I zde se nám podařilo uspořádat překrásný koncert plný rehotitů 80-90 let. Pro diváky nestačily židle, někteří posedávali na dekách a atmosféra byla skutečně nádherná.

Konkrétně na toto vystoupení přišlo mnoho kladných ohlasů a my tímto všem divákům děkujeme a slibujeme, že v tomto projektu budeme pokračovat i v příštím roce, dokonce ho ještě vylepšíme. Chceme poděkovat městu Kosmonosy, a základní škole Kosmonosy za zapůjčení prostor. Slíbila jsem poděkovat touto cestou paní Doubkové za ukázkou prostor Lorety a nádherný výklad.

Poslední poděkování patří zvukařům, bez kterých by se akce nedala uskutečnit a těmi jsou Adolf Langhans a Petr Kuchař. Částečně dobrovolné vstupné bude přidáno k částce pro nákup pomůcek pro děti s poruchou autistického spektra do Mateřské školy v Kosmonosích.

Markéta Amerighi
a Jana Jancáková

DEN JÓGY V LORETĚ

Na 21. červen nepřípadá pouze Mezinárodní den jógy, ale také Mezinárodní den choroby ALS. Proto jsme se rozhodli připojit ke sbírce «Fyzioterapie a jógové cvičení pro pacienty s ALS», kterou uspořádala organizace ALSA, z.s..

Dne 20. 6. Jsme uspořádali v Loretě akci s názvem Den jógy. Slunné počasí a dobrá nálada všech vytvořila skvělou atmosféru. V úvodu vystoupila fyzioterapeutka Ivana Fidrnučová, která je aktivní členkou organizace ALSA. Spolek ALSA je organizace sdružující pacienty a profesionály se zájmem o amyotrofickou laterální sklerózu, ALS. Jejím prvořadým cílem je pomoc pacientům v boji s tímto nevyléčitelným, smrtelným onemocněním – poradenstvím, konzultací vhodných terapií, pomoci s vyřizováním příspěvků, pomůcek, zapůjčování pomůcek a další.

Následovala jógová terapie vedená Mgr. Radkou Šteinerovou a Hatha

jóga s Luckou Teperovou. Na závěr si účastníci mohli zakoupit přírodní produkty, které pro ně připravila Denisa Křištofová. Společnými silami jsme pomohli těm, kteří to potřebují. Děkujeme všem, kteří se zúčast-

nili nebo přispěli. Vybrala se částka 9 600,-, která bude použita na hodiny fyzioterapie a jógy pro pacienty s ALS. Krásná reakce na naši akci dorazila i od organizace ALSA.

Jana Jancáková

Trénink paměti podzimní kurz

Vždy v pondělí
Začínáme 16. 9. 2024
18:00 - 19:30

- Jak procvičit pozornost, soustředění
- Paměťové hry
- Techniky pro snazší zapamatování
- Nespočet tipů, které poslouží ke každodennímu procvičování paměti

5 setkání v ceně 600,- Kč
s certifikovanou trenérkou paměti III. stupně
Bc. Gabrielou Repovou

REZERVACE NA spolecnesrdcem@seznam.cz

www.spolecnesrdcem.cz | www.memorytraining.cz

804 Kosmonosy, Lohartova 1025

LETNÍ JÓGA

Volnočasový areál
Bakov nad Jizerou

Úterý
18 hodin
Začínáme 2. 7.

Cena 100,- Kč
Vhodné pro všechny :)

Více informací na tel:
603 297 507

Osvětová beseda Kosmonosy
vás zve
v rámci Zámeckého kulturního léta
na koncert

MBQuartet v Salle terreně

27. 8. 2024
od 19:30

Na programu:
J. Haydn, W. A. Mozart,
A. Dvořák, B. Smetana

Vstupné: 100,- Kč

MĚSTO KOSMONOSY

LETNÍ KINO

PRÁZDNINY S BROUČEKEM

VSTUPNÉ 80 Kč

DEKY NA SEZENÍ
A SROUČKY
OBČERSTVENÍ
ZA JÍTEHO

VOLNOČASOVÝ AREÁL
OBORA PARK KOSMONOSY
SOBOTA 24.08.2024
20:30

www.kosmonosy.cz
facebook.com/kosmonosy
instagram.com/mesto_kosmonosy

Město Kosmonosy

KinoKino.cz

LOUČENÍ FOTBALOVÉHO TRENÉRA MICHALA MAŠKA - NA LAVIČCE I PŘÍMO NA HŘIŠTI

Všechno jednou končí, mohl si říct trenér divizních Kosmonos MICHAL MAŠEK. Už v roce 2001 přišel do klubu jako hráč. Dobrých devět let pak vedl jako kouč A tým. Po skončení uplynulého divizního ročníku se pak rozhodl skončit na kosmonoské lavičce. Dost důvodů proto, abychom se za jeho působením ohlédlí.

Vzpomenete si vůbec ještě na svůj příchod do Kosmonos? Jak jste tehdy vůbec klub vnímal?

„Do Kosmonos jsem v roce 2001 přišel jako hráč. Zavolał mi tehdy trenér Karel Tichý. Přestupoval jsem z Bělé. Nějakých pět let jsem tak v Kosmonosech působil jako hráč. Později jsme tady s Danielem Jirešem trénovali dorost. Pak jsem trenérsky působil u přípravky v Mladé Boleslavi, abych se následně do Kosmonos vrátil. Vlastně v době, kdy kosmonoský fotbal jako jeho prezident převzal Petr Bernard. Začínal jsem u dětí, pak jsem se posunul na lavičku A týmu. Víceméně jsme tehdy sháněli trenéry ke všem kategoriím.“

Čas neskutečně letí. Když se ale vrátím o těch třídvacet let zpátky. V jakých podmínkách to tehdy tady bylo? V dávné minulosti dokonce v Kosmonosech bývala škvára ...

„Taky si jako hráč ještě na škváru vzpomenu ... Pamatuji, v jak katastrofálním stavu tady hřiště bylo. Prostě Petr Bernard musel odvést velkou porci práce, aby se ty podmínky tady zlepšily. Včetně kabin a zázemí. Stačí se podívat na současnou situaci.“

Myslím si, že podmínky by i řada klubů z vyšších soutěží kosmonoským fotbalistům mohla závidět. Navíc i po sportovní stránce je vidět obrovský posun.

„Z okresu se klub dostal až do divize. K tomu je třeba připočítat také béčko, které jsme také s Danielem Jirešem společně vedli.“

Když zůstanu u vás osobně – asi není příliš obvyklé, aby jeden trenér tak dlouho působil v jednom klubu. To si zaslouží uznání. Co lidi, jaké jste měl možnost poznat kolem kosmonoského fotbalu?

„Jedno jméno, prezidenta klubu Petra Bernarda, už jsem vlastně zmínil. Šel jsem do Kosmonos kvůli němu. Společně jsme začínali a nabalovali k sobě další lidi, včetně právě Daniela Jireše. Samozřejmě šlo o lidi, kteří vás drželi u té práce. Je to prostě srdcovka. Ať chcete nebo ne, je to téměř čtvrt století, co jsem tady nějakým způsobem působil. A to už musí být srdeční záležitost.“

V posledních letech příznivci kosmonoského fotbalu zažili spoustu krásných okamžiků. Včetně pohárových konfrontací s Duklou Praha, Viktorií Žižkov nebo Varnsdorfem. To asi během vašeho působení byla ta pomyslná třešnička na dortu?

„Určitě ano. Ani nevím, jak to Petr Bernard dělal, asi je to kouzelník (smích) ... Já jsem si vždycky nějaké ty soupeře vytipoval, které bychom do toho poháru chtěli, a vyšlo to. Ten pohár jsme brali vlastně za odměnu. Nikdo z nás nepomýšlel na nějaké třetí nebo čtvrté kolo. Naopak vždycky jsme byli rádi, že už

v prvním kole k nám zajímaví soupeři přijeli a mohli přijít lidi. Ač to bylo na úvod sezóny, opravdu jsme byli odměněni za práci. Vždycky to bylo úplně skvělé. Co si budeme povídat – úžasná návštěva a kulisa, navíc si myslím, že jsme v konfrontaci s těmito soupeři obstáli. Herně jsme nepropadli. Naopak jsme si u nich a jejich trenérů udělali poměrně dobré jméno.“

V uplynulé sezóně z toho bylo nakonec sedmé místo. Ten soutěžní ročník by se ale asi z pohledu kosmonoského týmu dal rozdělit na několik částí. Je to tak?

„Sezóna, a to byl asi hlavní důvod, mě úplně vyčerpala. Jak fyzicky, tak psychicky. Když to vezmu zpětně, tak konečně sedmé místo беру jako neskutečný úspěch. S ohledem na to, jak jsme začali. Kdyby nám někdo po sedmém kole, kdy jsme měli jeden bod řekl, že skončíme na sedmém místě, tak si budeme všichni ťukat na čelo. My jsme od osmého kola víceméně začali bojovat o záchranu. Řekli jsme si ale, že divizi pro Kosmonosy zachráníme. Já jsem tomu upřímně věřil, vždycky jsme to jaro měli lepší. Už jen proto, že v zimě jsme schopni odpovídajícím způsobem potrénovat. Ta letní sezóna je pak odrazem toho, jak specifická na okrese situace je, včetně celozávodní dovolené automobilky. Vlastně až na mistrák se sejdeme kompletní, téměř všichni v létě mají dovolenou. Takže sezóna byla plná všeho, prostě nechybělo tomu vůbec nic. Až do nějakého třetího, čtvrtého kola od konce jsme pořád o něco hráli. Konečné pořadí je tak v součtu toho všeho opravdu super. S ohledem na podmínky. Teď nemyslím ty tréninkové, na ně si nemůžeme v žádném případě stěžovat. Ale myslím to, že všichni to děláme jakoby „zadarmo“ a z lásky k fotbalu. Na to, jak jsme se klepali a báli,

aby to neskončilo sestupem, jaro skončil myslím nadmíru úspěšně.“

Jaké bylo to loučení s kosmonoským fotbalem? Dokonce jste do posledního utkání v jeho závěru nastoupil ...

„Ano, jasně. Asi na deset minut. Někteří o tom věděli už asi dva měsíce dopředu, takže jsem se na to nějakým způsobem chystal. Mohlo to být ještě lepší, kdyby se nenechal vyloučit Adam Pajer a my nedohrávali pouze v deseti. Takže jsem spíš běhal za míčem, než bych ho měl v držení. Snad jsem ale žádný balón neztratil. Za mě to bylo super a spíš to bylo o nějakých těch emocích a odměně, že jsem si s klukama kopnul. I když samozřejmě za tu dobu jsem s nimi absolvoval řadu tréninků, takže ze hřiště mě pochopitelně znají. Jako člověk jsem se zkrátka chtěl rozloučit přímo ze hřiště. Byl to super zážitek. Dokonce do jedné šance jsem se málem dostal, když se mě tam snažil najít syn Michal. Spíš to bylo ale pro zábavu a zpeřtení toho samotného loučení.“

Bylo v tom tedy z vašeho pohledu hodně nostalgie?

„Určitě ano. I když všichni kluci i já víme, že ono se vlastně nic nemění. Akorát už nebudu sedět na lavičce, ale naproti na tribuně. Takže já stejně každých čtrnáct dní tady v hledišti budu, jelikož tady hraje právě Michal. Asi budu jezdit i na venkovní zápasy. Změní se pro nás všechny pouze to, že se neuvidíme čtyřikrát v týdnu. Pro ně to možná bude, a to říkám s nadsázkou, horší. Teď z tribuny mohu víc nadávat a kritizovat ... Ale určitě nostalgie při loučení byla. Člověk se naposledy prošel, posadil se na střídačku. S každým to zamává, rozbřečeli jsme se v kabině. Trošku tady, pak ty děkovné řeči ... Tím ale, že člověk odchází v dobrem a dobrovolně, a zůstalo po něm něco, tak si myslím, že ty pocity jsou

pozitivní. Určitě pozitivní, ano.“

Už jste to naznačil. Zahrál jste si společně se synem. Ten navíc je kapitánem kosmonoských fotbalistů. Jaké to bylo?

„To byl jeden z důvodů, proč jsem do toho šel. Ještě se budu snažit nějakých třeba deset let udržovat, až bude končit profesionální kariéru i mladší syn Lukáš (aktuálně pravidelně nastupuje v prvoligovém týmu FK Mladá Boleslav – poznámka redakce), že bych na pár minut mohl ještě jednou naskočit a zahrát si s oběma.“

Michala jste navíc trénoval ...

„Asi složitější to bylo právě pro něj, co si budeme povídat. Vždycky, když kluka trénuje táta, to měřítko a pohled na něj je kritičtější. On to zažil už v Mladé Boleslavi. Měl jsem ho tam v přípravce. Jsem strašně pyšný na to, že jsem ho měl v týmu. Za mě je to hráč, který jednoznačně divizní soutěž přerůstá. Patřil, když to tak řeknu, mezi tři hráče, díky kterým jsme čtvrtou nejvyšší soutěž udrželi. Ty jeho výkony na jaře nás opravdu zachránily. Pro mě je obrovským štěstím, že jsme se mohli potkat ve slušné soutěži. Já jako trenér a on v pozici hráče. A jestli je na tom možná něco nostalgického, tak že tohle končí, ale on si odpočine ode mne a asi bude i rád. Ten tlak na něj byl také enormní.“

Co teď dál? Potřebujete si od fotbalu odpočinout?

Jak už jsem říkal, jsem psychicky i fyzicky unavený. Už jsem odmítl tři nabídky na trénování. Zájemci se tedy hlásili, ale určitě si chci odpočinout. Chci si ten fotbal užít prostě jinak. Syn Lukáš na jaře hostoval v Chrudimi. Docela se ty zápasy kryly. Tak jsem ho moc v akci neviděl. Tím, jak celá rodina fotbalem žijeme, tak bych chtěl kluky podělit a vidět i Lukáše. Bylo by hezké, kdyby pokračoval v Mladé Boleslavi, kam se v létě vrátil. Ale vrátím se k té únavě – opravdu byla enormní. Už jsem to pocíťoval i fyzicky, to je vždy takové znamení, že by člověk měl trošičku zvolnit a na chvílku z toho vystoupit.“

Nebude vám přeci jen ten fotbal chybět?

„Ptá se mě na to každý. Tím, že sem budu pravidelně chodit, tak si myslím, že ne. Teď tedy říkám, že ne. Jestli to tak ale bude, pochopitelně ukáže až čas. Nehledě na to, že vím jednu věc. Kdykoli sem přijdu a řeknu Petru Bernardovi: „hele

já bych chtěl trénovat“, tak si budu moc vybrat víceméně od dětiček a nechci říct až k áčku, kde teď přišel nový trenér. To bych si ani nedovolil. Víam ale prostě, že když budu chtít u toho fotbalu tak nějak zůstat jako trenér, vždycky se tady pro mě něco najde. Upřímně ani nemám myšlenky na to, že bych šel někam jinam. Kosmonosy pro mě zůstávají srdeční záležitostí.“

Nebývá to zvykem, ale vy jste se podílel prý na výběru vašeho nástupce – trenéra Jichy?

„Určitě jsme, s Petrem Bernardem a Milanem Pechancem, seděli nad tím, jak pokračovat dál. Někdy v květnu jsem jim své rozhodnutí skončit, sdělil a asi si myslím, že i to jméno pana Jichy zaznělo poprvé ode mě. Vzpomněli jsme si na něj, že skončil v Mladé Boleslavi, před tím trénoval v Benátkách nad Jizerou. Pak už záleželo na tom, koho si vyberou a osloví. Víam, že jsme měli kliku i v tom, že jsme v tomto směru uspěli na první dobrou. Není jednoduché na téhle úrovni někoho sehnat. Proto jsem rád, že jsem klukům nezpůsobil takové komplikace, jak se prvotně mohlo zdát. Vše se doladilo a nachystalo.“

Otázka na závěr – co přejete kosmonoskému fotbalu, teď už bez vás, do dalších let? Jeden dárek vlastně klub dostane už poměrně brzy ...

„Ano, už v říjnu bude slavnostně předána do užívání hrací plocha s umělým povrchem. To je jediné, co mě trošičku mrzí, že konečně tu zimní přípravu budou moci hráči absolvovat v domácích podmínkách a já u toho nebudu. My jsme vždy v zimním období pomalu na čtyři nebo pět měsíců vlastně z Kosmonos zmizeli. Podmínky v Mladé Boleslavi byly fantastické. Přeci jen ale doma je doma. Kosmonosákům pak přeju hlavně zdraví a pohodu. Protože to si člověk uvědomuje, že když budou zdraví a v pohodě v práci i doma, nebudou mít starosti, tak se všechno dělá líp. Věřím tomu, že kluci budou i úspěšnější a že se mohou třeba v budoucnu poprat o třetí ligu, proč ne. Když budou pracovat, jak jsou zvyklí, tak tomu nic nebrání. Mají kvalitního trenéra i zázemí. To je bezkonkurenční. Nic tomu prostě nebrání a věřím tomu, že se budeme radovat z lepších umístění a třeba i toho postupu.“

PAVEL PETR,
FOTIL ZDENĚK LANGŠÁDL

Trenér Michal Mašek se svým synem Michalem.

RADAN LENC S POHÁREM HOKEJOVÝCH MISTRŮ SVĚTA

V červnovém vydání Zpravodaje jsme vám nabídli obsáhlý rozhovor s kosmonoským rodákem RADANEM LENCEM. Dnes se k němu ještě jednou vrátíme. Důvod je zřejmý – rodině, přátelům a známým představil trofej určenou hokejovým mistrům světa. Ten Češi získali v květnu na ledě pražské O2 Arény. Radan Lenc sice do bojů nezasáhl, po celou sezónu ale patřil do kádru národního týmu. A do mužstva patřil také během šampionátu, který českým barvám přinesl zlatý úspěch.

Samozřejmě mezi největšími fanoušky byli rodiče – tatínek Radan a maminka Lenka. Oba šampionát prožívali, jak jen to šlo. „To se snad ani nedá popsat slovy. Měli jsme to štěstí, že jsme mohli chodit na větší zápasy. Takže jsme do toho děje byli úplně vtáhnutí. A to obecně, které ty kluky hnalo a dávalo jim tu sílu, to se prostě zažije jednou za život. Já jsem kolikrát odcházela se slzami v očích,“ líčila Lenka Lencová. Radan Lenc starší ji doplnil: „Úplně nám to trhalo srdce, jak kluci bojovali za Českou republiku v tom dresu se znakem na prsou. Bylo to fajn být prostě u toho.“

Titul brali jako odměnu za to, co hokeji a synovi v kariéře obětovali. „Tak dostat se do hokejové reprezentace, ještě při šampionátu v Praze, to vůbec nebylo jednoduché. Museli jsme se připravit na to dění a atmosféru kolem. A tak jsme si to užívali. Měli jsme možnost se potkávat s těmi kluky. Vidět je před zápasem. Já jsem si to potom ještě užil na Staroměstském náměstí. Dostal jsem se až na tribunu a s klukama to mohl oslavit. Ještě teď se mi při vzpomínkách hrnou slzy do očí. A jsem z toho dojatý. I proto, že ten, co za všechno může, Rádův děda, už se na nás dívá shora. Bohužel nebylo mu dopřáno, aby u toho úspěchu byl,“ litoval Radan Lenc starší. Pozorně ho

Kosmonoský rodák Radan Lenc s pohárem pro hokejové mistry světa.

poslouchal Vladimír Novotný, který přidal vzpomínku na dobu, kdy malý Radan Lenc, už jako hokejista Mladé Boleslavi, absolvoval soustředění a přípravné zápasy v jičínském dresu. „Vlastně byl na úrovni o čtyři roky starších kluků. Už tehdy to měl z mého pohledu v hlavě neuvěřitelně srovnané. Už věděl, jak vede cesta k úspěchu. Jsem moc rád, že si za ním šel a dokráčel k němu. Vyplatilo se mu to. Je jasné, že velký podíl na tom mají jeho rodiče. Mám schovanou fotografii, kde je Rádův suverénně nejmenší ze všech. U toho je nápis: Z nejmenšího největší z nás. To perfektně dokumentuje jeho kariéru. I v Jičíně jsme na něj všichni hrdí a na dálku ho sledujeme.“

Radan Lenc mladší při setkání s přáteli a svými fanoušky rozdával bezpočet autogramů a ochotně vyšel vstříc každému ze zájemců o společnou fotografii. Snad až přitom si mohl uvědomit, jakého úspěchu čeští hokejisté na šampionátu, který hostily Praha a Ostrava, dosáhli. Na zlato Češi čekali dlouhých čtrnáct let.

„Je pravda, že na začátku těch oslav a v okamžiku, kdy už jsme věděli, že jsme mistři světa, tak mi vůbec nedocházelo, čeho se dosáhlo. A mu-

sim říct, že mi to vlastně nedochází ani teď, když už ten pohár u sebe mám a mohu potěšit jak rodinu, tak okolí a vůbec všechny, kteří se na to přijeli podívat. Na druhou stranu je to radost, když vidím, že ostatní mají radost. Je hezké vidět, jak to prožívali. A teď se mohou s pohárem vyfotit,“ přiznává Radan Lenc. Do letošního šampionátu přímo na ledě nezasáhl, s mužstvem ale celý šampionát prožíval, trénoval s ním. O to větší motivaci má pro příští mistrovství světa. „Bylo by to krásné, přál bych si to, kdyby to takhle dopadlo stejně i za rok. A já na šampionátu hrál. To by bylo fantastické, ale jak říkám – jsem vděčný, že jsem i letos v týmu mohl být.“

Pohár přebíral od kustoda Oldřicha Kopeckého, další den ho předával do rukou Jakuba Fleka. Asi nebylo jednoduché den s trofejí naplánovat. „Nebylo to nějak extrémně těžké, ale čas bohužel nebyl nafukovací. Ale naštěstí se to sešlo tak, že jsme bez ohledu na pohár měli naplánovanou rodinnou oslavu. Sešli jsme se na jednom místě a bylo to fajn.“

Všude, kde se s pohárem objevil, byl pochopitelně středem zájmu. „Nechávil jsem, že přijde tolik lidí. A vzpo-

Zlatá medaile z letošního šampionátu.

mněl jsem si, stejně jako táta, na dědu. Nechci pochopitelně opomenout tatku nebo strejdu, ale děda na tom všem má velký podíl. Moc toho pro mě udělal a já si toho neskutečně vážím. Samozřejmě mě mrzí, že u toho nemůže

být. Na druhou stranu věřím, že to cítí a prožívá seshora s námi,“ uzavřel povídání se zlatou medailí z mistrovství světa na krku.

PAVEL PETR,
FOTIL ZDENĚK LANGŠÁDL

Radan Lenc přenáší pohár mistrů světa.

TRAVNATÁ PLOCHA VE FINÁLE

V objektu SK Kosmonosy finišují práce na vybudování hřiště s umělým povrchem. V polovině července byl připravený podklad na jeho položení a následně začala jeho pokládka. Tyto práce měly skončit původně do konce srpna, zhotovitelské firmě se ale vše podařilo urychlit, a tak by měly být hotové už zhruba v polovině tohoto měsíce. Celou akci dozoruje správní odbor kosmonoského úřadu pod vedením Ing. Michala Šimona.

(pp)

V areálu SK Kosmonosy finišují práce na vybudování hřiště s umělým povrchem. Fotil Zdeněk Langšádl.

KLUB TURISTŮ ZVE

Klub turistů Kosmonosy pořádá ve středu 18. září zájezd na exkurzi vánočních ozdob do firmy Han Design s.r.o. a zároveň na prohlídku Synagogy a Židovské školy v Jičíně. Odjezd z autobusového stanoviště v Mladé Boleslavi (číslo 20) v 8:40 do Jičína na Komenského náměstí. Návrat dle situace. S sebou je nutné peníze na dopravu, vstupné, oběd a podobně.

VIKTOR VELICH

LOS FOTBALISTŮ KOSMONOS

Fotbalisté Kosmonos dál budou působit ve čtvrté nejvyšší soutěži. Na už ale nenese název DIVIZE, ale 4. ČESKÁ FOTBALOVÁ LIGA. Kosmonošti i v nadcházející sezóně budou hrát ve skupině C. Los jejich zápasů vám nabízíme také ve Zpravodaji.

sobota 10. 8.	10:30	Velké Hamry – SK Kosmonosy
sobota 17. 8.	10:30	SK Kosmonosy – Nový Bydžov
neděle 25. 8.	17:00	Turnov – SK Kosmonosy
sobota 31. 8.	10:30	SK Kosmonosy – Benešov
sobota 7. 9.	10:30	Přepeře – SK Kosmonosy
sobota 14. 9.	10:30	SK Kosmonosy – Vysoké Mýto
neděle 22. 9.	10:15	Chrudim „B“ - SK Kosmonosy
sobota 28. 9.	10:30	SK Kosmonosy – Dobruška
neděle 6. 10.	16:00	Trutnov – SK Kosmonosy
sobota 12. 10.	10:30	SK Kosmonosy – Hrádek nad Nisou
neděle 20. 10.	15:30	Police nad Metují - SK Kosmonosy
sobota 26. 10.	10:15	Brandýs nad Labem - SK Kosmonosy
sobota 2. 11.	10:30	SK Kosmonosy – Horní Ředice
sobota 9. 11.	10:15	Slavia Hradec Králové - SK Kosmonosy
sobota 16. 11.	10:30	SK Kosmonosy – Hlinsko